

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuersis acceptationibus huius nominis Temperantia. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](#)

DE TEMPERANTIA.

323

patatur nocuum, aut corruptus appetitu vincendi. Vnde cum bonum prius naturaliter sit, quam malum: malum enim dicitur aliquid, secundum Aug. quod adimit bonum, vel nocet bono, operatio concupisibilis quae est secundum apprehensionem boni, prior est naturaliter, quam operatio irascibilis quae est secundum apprehensionem mali. Præterea prius in ultius à diabolo factus primis parentibus videtur fuisse contra temperantia. Et in persona Christi prima tentatio fuit contra virtutem temperantia. Prima etiā pars vitæ nostræ assuevit voluptatibus, quarum refutatio ad temperantia pertinet. Propter istas causas merito temperantia fortitudini p̄p̄ponetur: & secundū hunc ordinem modo ostensum numeratur quatuor virtutes, super illud Matt. 12. Erant qui manducauerant, quatuor millia hominum. Gloss. quatuor, propterea quatuor virtutes, quibus recte vivitur, prudenter, temperantia, fortitudinem & iusticiam. Eodem etiā ordine enumerantur Genes. 2. in glo. super illud, Qui dividitur in quatuor capita. De temperantia vero hoc modo dicitur. Primo dividitur acceptio huius nominis, Temperantia, assignabuntur. Secundo descriptiones eius ponentur. Tertiò ea quae pertinent ad eam cōmendationem. Quartò agetur de partibus temperantia.

De diversis acceptiōnibus huius nominis Temperantia. C A P . I I .
Notandum quod nomen temperantia tripliciter accipitur. Primo pro temperantia in generali, ad quam pertinet ceterica omne opus virtutis, ne quid patrum vel nimis fiat. Ad eam perinet moderari opus virtutis illo modo de quo loquitur Horatius: Est modus in rebus, sunt certi denique fines: Quos vilita citraq. nequit consistere rectum. Sic sumere videtur nomen temperantia Bernar. in lib. de consideratione: Temperantia est, inquit, non solum iustitiae, sed & fortitudini, & prudentiae, modum imponere. Secundo modo dicitur temperantia virtus animi impetus non rectos cohibens. Sic sumitur à Tullio in prima Rhetorica. Tertiò dicitur temperantia virtus animam regens circa delectationes corporales, siue circa delectationes quaque sensuum. Glos. super Matth. 15. Temperantia est refractio cupiditatis ab his quae temporaliter delectant. Et Aug. dicit temperantiam esse in coercendis delectationibus prauis.

De descriptione Temperantie. C A P . I I I .
Temperantia sic describitur à Tullio in prima Rhetorica: Temperantia est rationis in libidinem atque alios non rectos animi impetus firma & moderata dominatio. Libidinem hic intellige cupiditatē carnalis delectationis. Alios impetus animi